

[Gustav Pedersen.]

til at bidrage til de Indtægter, der skal skaffes til Veje med det Formaal, som nu engang er Lovforslagets Formaal.

Senere kommer det Forslag, der ganske vist ikke foreligger, men som jo alligevel betinger en Del af den samlede Indtægt, nemlig den bebudede Skat paa Flødeis. Her kan man i hvert Fald ikke tale om en Udskejlse, for ingen vil vel hævde, at Nydelsen af et decideret Mælkeprodukt skulde være en Udskejlse i Befolkningens almindelige Forbrug. Om der kunde spises noget mindre af den, er en Ting for sig, men der kunde maaske være Grund til at gøre opmærksom paa, at med den meget haardt nedskaarne Sukkerration her i Landet kommer der en Trang til Nydelsen af søde Ting paa anden Vis, hvad der vel i vid Udstrækning har bidraget til det større Forbrug paa dette Felt. I alle Tilfælde vil jeg mene, at det gaar ud over, hvad det er naturligt at føre ind under et decideret Luksusbegreb, at beskatte Flødeisen, saaledes som det er bebudet.

Maa jeg saa sige om det samlede Forslag, at de Skavanker, der klæber sig til det — som i Virkeligheden til alle indirekte Skatter, lidt mere for nogle, lidt mindre for andre — maatte man se bort fra, hvis det drejede sig om en Nødvendighed. Hvis vi f. Eks. stod i den Situation, at vi for at skaffe Midler til en haardt tiltrængt Forbedring af Aldersrentenydernes Kaar var nødt til at gaa den Vej, saa vilde jeg for mit Vedkommende mene, at man maatte se bort fra de Skavanker. Men jeg synes ikke, vi kan se bort fra, at det, der er Meningen med Skatteforslaget, er at skaffe Dækning til en Prisregulering, hvoraf i hvert Fald en Del kommer Folk til gode paa et Indtægtsniveau, hvor der ikke er Tale om blot at klare Tilværelsen knap og nap. Der har under Debatten i Eftermiddags været megen Strid om, hvor store Indtægter de forskellige Grupper af Landbrugere havde, men der er jo ingen, der har benægtet, at den gunstigst stillede Del af Landbruget har og faar Indtægter, der ligger i et Niveau, hvor der ikke er Tale om blot at klare Tilværelsen. Det drejer sig altsaa om at stimulere Priser, som i mange Tilfælde medvirker til at skaffe Indtægter ud over en jævn, normal Arbejderindtægt.

Jeg vil mene, at man burde have gennemført Dækningslovene paa en saadan Maade, at man var sikker paa, at det var de velhavende, der kom til at betale, at det ikke blev mindre bemidlede, der kom til at skatte til mere bemidlede. Saa kunde man have forhandlet om, hvorvidt det

skulde ske ved en Forhøjelse af Eengangsskatten eller ved en Forhøjelse af de direkte Skatter for de største Skatteydere. Saadan som hele Lovkomplekset er ført igennem, havde det været naturligt, at man sikrede sig, at der ikke blev denne Skævhed i Dækningslovene, som der efter min Mening bliver, saaledes som Forslaget nu foreligger. Derfor vil jeg ikke paa mit Partis Vegne kunne give Tilsagn om at medvirke til dette Forslags Gennemførelse.

Himmelstrup: I Løbet af Eftermiddagen har man her i det høje Folketing behandlet og vedtaget Landbrugsordningerne, og det, der nu staar for, er jo at skaffe Midlerne til Dækning af det, disse Landbrugsordninger koster. Det er, kan man sige, Regningen, der skal betales, og man maa være enig med den højtærede Finansminister i, at det vil være helt uforsvarligt under de nuværende Forhold at paabyrde Staten saa store Udgifter, hvis man ikke skaber Dækning for dem. Spørgsmaalet om selve Landbrugsordningernes Gennemførelse og Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa disse Udgifter skal dækkes, har derfor været kædet sammen, og i det Udvalg, der har behandlet Landbrugsordningerne, er man blevet enig om, at Dækningen skal finde Sted paa den af den højtærede Finansminister foreslaaede Maade. Det er derfor i Virkeligheden formaalsløst, synes jeg, paa dette Tidspunkt at rejse en Diskussion om, hvorvidt Dækningen burde have været tilvejebragt paa en anden Maade end den her foreslaaede, om man f. Eks., som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen nu var inde paa, skulde have tilvejebragt den gennem den direkte Beskatning eller paa anden Maade. Den Opgave, vi har nu, er efter min Mening at søge den højtærede Finansministers Forslag gennemført, fordi det er et Led i den Aftale, der foreligger om hele Landbrugsordningen. Jeg tvivler derfor meget om, at det vil være muligt at gennemføre andet end rent tekniske Ændringer i det foreliggende Forslag, og det forekommer mig i og for sig heller ikke nødvendigt, fordi jeg tror, at i det store og hele har Udvalget og senere den højtærede Finansminister ramt det rigtige ved det Forslag, der foreligger.

Det er gamle Kendinge, vi her behandler; det er, om jeg saa maa sige, klassiske Skatteobjekter. Den højtærede Finansminister har jo bebudet noget nyt, idet han til Oktober vil komme med et nyt Skatteobjekt, nemlig den saakaldte Flødeis, og det kan ogsaa være rart engang igen at blive stillet